

Lecții pentru studiu biblic

Luna IULIE 2013

7 iulie 2013 **Predestinarea si liberul arbitru** Rom. 9:6-23; Ef. 1:4-6 (2 Tim. 1:9)

14 iulie 2013 **Natura mantuirii** Efeseni 2:1-9 (Ef. 2:8)

21 iulie 2013 **Mijlocul si conditiile mantuirii** Romani 5: 1-11 (Rom. 10:9)

28 iulie 2013 **Siguranta mantuirii** Rom. 6:6-22; 8:33-39 (Rom. 6:8)

❖ **PARTASIE:**

- Pe 7 iulie îl vom avea în mijlocul nostru la slujire pe fratele Simuț Corneliu- Rectorul Universitatii 'Emanuel' din Oradea

❖ **INVITAȚIE:**

- În fiecare Duminică de la ora 15⁰⁰ la biserica din loc, fr. Pastor Ghiță Marian ține un curs de caticeză cu toți cei interesați să-L mărturisească pe Domnul ISUS în apa botezului.
- În fiecare sâmbătă de la ora 10⁰⁰, la BCB nr. 1, fr. păstor Ghiță Marian, prezintă tuturor celor interesați un „Curs de edificare și zidire spirituală din Cuvântul lui Dumnezeu”.

❖ **SĂ NE RUGĂM PENTRU FRAȚII ȘI SURORILE CARE SUNT BOLNAVI SAU BĂTRANI:**

Frați si surori bolnavi:

- **Familii:** Danciu Ioan și Florica, Mihăilescu Iordache și Aneta, Șulean Ion și Magdalena, Șerban Ion și Tudora, Gergeli Ioan și Sofia.
- **Surori:** Baban Antonina, Butuc Elisabeta (Vetuța), Vasile Petruta, Ciutac Petria, Chiru Petrina, Dragomir Emilia, Lisenco Evelina, Lisenco Victoria, Mihăilută Stela, Moldoveanu Sanda, Salamon Mina, Sion Ileana, Untaru Elena, Vidican Viorica.
- **Frați:** Camen Constantin, Clipa Gheorghe, Cojocar Vasile, Simion Ion.

Frați si surori bătrâni;

- **Surori:** Baltac Elena (Mereni), Capotă Ana, Nicula Mărioara, Paraschiv Ana, Petcu Ana, Preda Emilia, Puha Zamfira, Petrescu Ana, Voicu Elisabeta.
- **Frați:** Dobrescu Călin, Mich Vasile.

❖ **OPORTUNITĂȚI DE LUCRARE ÎN BISERICĂ**

- Frații bapțiști din loc. Dorobanțu jud. Constanța, au nevoie de slujirea noastră prin participarea la servicii de închinare, la zidire și îmbărbătare duhovnicească în Biserica din această localitate. Așteptăm voluntari dedicați lucrării DOMNULUI care se pot alătura familiilor; Ilea, Baicu și Nicola.

SERVICIILE BISERICII: -Duminică 9³⁰ -12⁰⁰ și 18⁰⁰-20⁰⁰; -Vineri 18⁰⁰-20⁰⁰

Biserica Creștină Baptistă "Sfânta Treime"

Str. Luminișului, nr. 6, Constanța, România 900589

Telf/fax: 0241-633-845 E-mail: office@sfantatreimect.ro

Website: www.sfantatreimect.ro Varianta electronică a Buletinului duminical se găsește și pe site-ul bisericii.

BULETIN DUMINICAL

Anul III, Nr. 31, 07 Iulie 2013

Editat de Biserica Creștină Baptistă "Sfânta Treime" Constanța
Apare în prima duminică din lună

CUVÂNTUL ZILEI

În ziua aceea vei zice: „Te laud, Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolît, și m-ai mângâiat! Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele, și El m-a mântuit.”
Isaia 12:1-2

EXPERIENȚA CINCIZECIMII (Faptele Ap. cap. 2)

La cincizeci de zile după învierea lui Isus Cristos în „Ziua Cincizecimii” (Fapte 2:1), Duhul Sfânt a vizitat pământul într-un mod unic.

Dumnezeul Bibliei este un Dumnezeu care se revelează în trei persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Domnul Isus a spus ucenicilor Săi: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac, și anume Duhul adevărului ... ” (Ioan 14:16,17).

Pregătirea Cincizecimii

Venirea Duhului Sfânt a fost la fel de mult o parte din planul de răscumpărare conceput de Dumnezeu din veșnicie, ca și întruparea, moartea, învierea și înălțarea Domnului Isus Cristos.

Cincizecimea era o sărbătoare solemnă a evreilor. Evreii aveau o serie de șapte asemenea sărbători anuale (vezi Lev. 23), care, la fel ca întregul sistem de ritualuri divine al lui Israel, erau „o umbră a bunurilor viitoare” (Evrei 10:1).

Prima, a fost Paștele (Lev. 23:4,5). Aceasta a fost sărbătoarea răscumpărării care reflecta asupra eliberării lui Israel din robia sa din Egipt. Pavel a vorbit despre semnificația spirituală a acestei sărbători: „căci Cristos, Paștele nostru, a fost jertfit pentru noi” (1 Cor. 5:7).

Următoarea sărbătoare era sărbătoarea azimilor (Lev. 23:6-8). Această sărbătoare era strâns legată de sărbătoarea Paștelui și dura șapte zile. Implicația spirituală a sărbătorii azimilor este: persoana, care are încredere în sângele vărsat al lui Cristos pentru mântuirea sa, ar trebui să continue în experiența creștină, adică, printr-o trăire caracterizată prin separarea de orice rău.

A 3-a sărbătoare, era sărbătoarea primelor roade (Lev. 23:9-14). Când timpul pentru recoltare sosea, un snop de grâne cules era adus în templu și era prezentat înaintea Domnului. Astfel, se recunoștea puterea și bunătatea lui Iehova. Implicația spirituală a acestei sărbători este aceasta: A treia zi, după ce Mielul (Isus Cristos) a fost înjunghiat, El a înviat dintre cei morți. Pavel spune: „Dar acum, Cristos a înviat din morți, pârga celor adormiți” (1 Cor. 15:20). Învierea lui Cristos este garanția că și noi vom învia.

A patra sărbătoare solemnă se numește „sărbătoarea săptămânilor”, sau „Cincizecimea (Rusaliele) (Lev. 23:15-21). În a 50-a zi de la aducerea primelor roade, era

celebrată sărbătoarea Rusaliilor. În a 50-a zi de la învierea Domnului Isus Cristos, a coborât Duhul Sfânt pe pământ și astfel iudei și neamuri s-au făcut împreună moștenitori și părtași ai Bisericii lui Cristos (Efes. 3:6). Așadar, în ziua de Rusalii, când Duhul Sfânt a coborât pe pământ, a avut loc marele botez al iudeilor și neamurilor într-un singur trup (1 Cor. 12:13).

Ziua de Rusalii a fost ziua în care Duhului Sfânt a venit în lume. Rusaliile a introdus dispensația Duhului Sfânt și, din cartea Faptele Apostolilor până la Apocalipsa, Duhul Sfânt funcționează ca agent direct dintre Dumnezeu și om. Scopul Rusaliilor a fost acela de a-L prezenta pe Dumnezeu omului într-un nou mod.

Fenomenul de la Cincizecime

Fenomenele care au însoțit prezența Duhului Sfânt de la Cincizecime au fost în număr de trei. Ele au fost semne ale Duhului Sfânt. Primul semn a fost auzit, al doilea a fost văzut, iar al treilea a fost auzit și văzut.

Semnul pentru auz (Fap. 2:2) – Aici ni se spune că venirea Duhului a fost ca a vântului. Vântul este un simbol al puterii și al vieții. Puterea și viața vine de la Duhul Sfânt. Astfel, prin Duhul Sfânt, un păcătos, mort în greșelile și în păcatele sale, va fi născut din nou în familia lui Dumnezeu. În afară de El oamenii rămân morți în plan spiritual.

Semnul pentru vedere (Fap. 2:3) – Pentru iudeu, focul a fost întotdeauna un simbol al prezenței divine. Ca un simbol potrivit pentru acest foc al Duhului Sfânt avem Credința creștină. Acest foc încălzește inimile adeptilor săi prin focul Duhului Sfânt. Ori de câte ori creștinismul este îmbrățișat, apare o nouă vâlvătaie. Acest fenomen al Cincizecimii este animat de Domnul Însuși.

Semnul pentru vorbire (Fap. 2:4) – Darul vorbirii în limbi a fost primul dintre efectele Cincizecimii și primul care urma să dispară. Fenomenul a avut loc atunci când, spre uimirea tuturor, ucenicii au început să vorbească în limbile în care ascultătorii erau capabili să înțeleagă cuvântul lui Dumnezeu, adică în propria lor limbă (deși nu cunoșteau aceste limbi). Astăzi, Duhul Sfânt locuiește în creștini și caută să-L înalțe și să-L preamărească pe Domnul Isus Cristos în noi. Noi trebuie să căutăm să mărturisim Evanghelia într-un mod clar, inteligent, într-o limbă pe care oamenii o înțeleg.

Ucencii „s-au umplut de Duh Sfânt” (Fap. 2:4). Aceasta este starea normală a unui credincios, a unui martor al lui Cristos (vezi Efes. 5:18). Să ne predăm deci viețile Domnului Isus Cristos, care dorește să ne umple cu Duhul Sfânt, pentru ca astfel noi să putem fi echipați în vederea îndeplinirii Marii Însărcinări.

Predicarea de la Cincizecime

Ucencii au putut să vorbească despre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu în dialectele și limbile pe care ei înșiși niciodată nu le-au cunoscut. Mulți dintre spectatori au întrebat: „Ce vrea să zică aceasta?” (2:12). Alții însă, batjocoritori, au spus: „Sunt plini de must” (2:13). Atunci a urmat prima predică a Cincizecimii.

Slujitorul a fost împuternicit – Petru a fost vasul ales să predice la cincizecime. Petru a experimentat o transformare radicală și aceasta l-a împuternicit pentru slujirea sfântă. Scopul lui Cristos în trimiterea Duhului Sfânt a fost să-i echipeze pe ucenicii Lui pentru slujire. El le-a zis: „Voi veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi” (Fapte 1:8). El le-a dat Marea Însărcinare, dar fără puterea Duhului Sfânt, ei ar fi fost total ineficienți în îndeplinirea ei.

Scriptura a fost prezentată – Petru, prin Duhul Sfânt, a vestit Cuvântul, expunând Scripturile. Predica de la cincizecime a fost plină de autoritate, pentru că a fost biblică. Folosirea abundentă a Scripturii aici ne învață cum ar trebui să fie predicile noastre. El a predicat Cuvântului. Mesajul predicatorului ar trebui să se bazeze pe Cuvântul inspirat și

infaibil al lui Dumnezeu. Adevărata artă a predicării este să rămâi la „Așa vorbește Domnul”. În ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt a venit într-un nou mod, nu *asupra* oamenilor, ci *în* oameni. El este în lumea de astăzi echipând și împuternicind slujitori ai Domnului, pentru ca ei să deschidă Cuvântul lui Dumnezeu pentru o omenire în nevoie.

Mântuitorul a fost înălțat – În cele din urmă, Domnul Isus Cristos a fost înălțat în predica de la cincizecime. Substanța predicii lui Petru a fost „El (Cristos – Omul acesta)” (Fapte 2:23). Petru, prin predicarea cuvântului lui Dumnezeu, a îndreptat atenția ascultătorilor spre Isus din Nazaret, care a fost făcut Domn și Cristos (2:36). Duhul Sfânt a venit pentru a-i călăuzi pe oameni în tot adevărul și Isus Însuși este întruchiparea adevărului (Ioan 14:6). Scopul Duhului Sfânt este să-L aducă pe Cristos în centrul atenției, înaintea oamenilor. Predica care este Cristocentrică va avea binecuvântarea lui Dumnezeu asupra ei.

Rezultatele

În ziua cincizecimii a fost o demonstrație a puterii divine – Însuși Duhul lui Dumnezeu lucra prin ei.

A existat condamnare – Mulți oameni „au rămas străpuși în inimile lor” (vers. 37). Ori de câte ori apare convingerea reală cu privire la păcat, aceasta este lucrarea Duhului Sfânt. Când Domnul nostru a promis Duhul Sfânt, El a spus: „Când va veni El, va mustra (va condamna, va convinge) lumea de păcat” (Ioan 16:8).

A existat convingere și convertire – Acești oameni au întrebat: „Fraților, ce să facem?” (Fapte 2:37). Petru le-a răspuns: „Pocăiți-vă!” Pocăința înseamnă, literalmente, o schimbare a minții. Acești iudei aveau o concepție greșită cu privire la Isus Cristos. El a venit la ei, dar ei nu L-au primit (Ioan 1:11). Acum Petru le spune: „schimbați-vă atitudinea și gândirea (concepția) voastră despre Isus Cristos”. Convingerea a fost urmată imediat de convertire. Astfel, oamenii au fost mântuiți și Biserica a crescut. Aproape 3000, s-au adăugat la numărul ucenicilor.

A existat continuitate – Ni se spune că aceștia „stăruiau continuu” (Fapte 2:42). Când oamenii sunt cu adevărat mântuiți, prin puterea Duhului Sfânt, rezultatele vor continua.

Noii convertiți „stăruiau în învățătura apostolilor”. Pentru că erau născuți din Duhul, ei au alergat la Cuvântul lui Dumnezeu pentru instruire.

De asemenea noii convertiți au fost atrași în „părtașia frățască”. Noi avem nevoie unul de altul. De aceea, noi „am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup” (1 Cor. 12:13). Când o persoană este născută din Duhul, el este unit organic cu Trupul lui Hristos, „zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu prin Duhul” (Efes. 2:22).

De asemenea, noii convertiți stăruiau „în frângerea pâinii”. Ei erau conduși de către Duhul Sfânt spre îndeplinirea sfântă a poruncii Domnului de a se împărtași la Cina Domnului.

Și în final, ni se spune că ei stăruiau în rugăciune. Da, ei se rugau. Ei au învățat să-și exercite privilegiul glorios al comuniunii personale și comunitare cu Dumnezeu prin rugăciune.

Aici, deci, sunt patru aspecte ale vieții noi în Cristos, față de care convertiți de la cincizecime au dat o mare atenție – *învățarea Cuvântului, părtașia frățască, comuniunea la Cina Domnului și rugăciunea*. Fie ca Duhul Sfânt să lucreze în felul Lui, nestingherit în Biserică, astfel încât El să poată să realizeze aceleași rezultate glorioase, realizate la cincizecime, și în noi!

Pastor, Ghiță Marian